

Kouzlo druhých houslí

Když přijdete s dobrým nápadem ve špatnou dobu, nezvítězíte. Mohou si vás ale oblíbit lidé, kteří rádi objevují nevyšlapané cesty.

Po Suzuki byl vstup do střední třídy dlouho připravovanou změnou, kterou strategové automobilky nechtěli nechat náhodě. Do vývoje velkého modelu nasypali balík peněz, který vysoce přesahoval plánovanou ekonomickou návratnost. Měla to být investice do budoucnosti a dobrého jména. Hospodářská krize bohužel velké plány zhatila. Z amerického trhu se automobilka musela stáhnout, Evropanům auto střední třídy bez dieselu nic neříká a peníze na jeho nákup nezbýly. S atmosférickým benzinem 2,4 litru zůstává specialitou pro znalce. Co jim nabídne v porovnání s konkurenční, která za poslední dva roky opět zhoustla?

Na úvod dostatek místa. Auto stavěné pro Američany samozřejmě neškudí v sířce (slyšíš, superbe?), pohodlná kožená křesla skýtají ideální oporu i na dlouhých cestách. Velmi komfortně se sedí také vzadu, jelikož sedák není přilepený tak nízko k podlaze, jak dnes bývá zvykem. Povrchy a některé ovladače nesou rysy amerického viku, vyloženě lacině ale kabina nepůsobí.

Atmosférický motor bohémské kubatury projevuje sympaticky přímo-

čáry temperamentu, pružně táhne už pod hranicí 2000 ot./min, aby věren japonské tradici nad pěti tisíci vycenil zuby. Spotřeba dokáže klesnout i pod osm litrů, při živějším stylu se pohybují kolem devítí. Sportovně tuhý podvozek se opírá o zřetelně tuhou karoserii a z ostré jízdy má roštáckou radost. Sladěný celku byla zjevně věnována značná pozornost – osmnáctipalcová kola jsou lehká a rychlé tlumiče nemají velkou práci udržet je na asfaltu, za každou nerovnost se vše okamžitě uklidňuje. Řízení klade přiměřený odpor a relativně lehká příď se nechá poslušně směrovat i do záloudně utažených zataček.

Jednoznačně sportovní ladění ovšem nemusí vyhovovat každému, a i když kizashi nejčastěji vyhledávají příznivci rychlých řidičských zážitků, je škoda, že nastavení podvozku nenabízí komfortnější alternativu. Pro unaveného obchodníka švihajícího stovky kilometrů denně je chování snad až

moc bezprostřední. Navíc dokud se tlumiče pořádně nerozhýbou, přenáší do karoserie i to, co by neměly. To je kromě krátkých nerovností i případ jízdy po dlažbě.

Podobnou výhradu máme k akustice motoru. Vibrace se do karoserie nepřenáší žádné a při klidné jízdě není téměř nic slyšet. O to víc překvapí hlasité rezonance výfuku pod plným plynem. Vedle nejnovějších odlehčených konstrukcí je citit také váha tuhé karoserie ze staré školy. Proti Mazdě 6 jde rádově o metrákový rozdíl, což atletické nadání kizashi drží při zemi.

Na druhé straně ale zůstává lákavá cena 679 900 Kč za jedinou a maximální výbavu s xenonovými světlomety nebo bezklíčkovým přístupem. A na dnešní dobu neuvěřitelně jednoduchá technika, která bude nejspíš sloužit, dokud nedojde ropa.

Kizashi se narodilo do špatné doby, ale vzdurovat jí dokáže víc než přesvědčivě. ●

Přístrojová deska potěší spíš než luxusem dokonalou přehledností. Jednoduché tvary sice jenom tak nezestárnu, že by ale byly dvakrát libivé, to zravná ne.

Atmosférický čtyřválec s objemem 2,4 litru spolupracuje se šestišupňovým manuálem

Kizashi

Základní údaje

MOTOR A PŘEVODOVÉ ÚSTROJÍ

Zážehový čtyřválec DOHC, 4 ventily na válec. Zdvihový objem 2393 cm³. Výkon 131 kW při 6500 ot./min, točivý moment 230 N.m při 4000 ot./min. Šestistupňová manuální převodovka. Nejvyšší rychlosť 215 km/h. Zrychlení z 0 na 100 km/h 7,8 s. Spotřeba město/mimo město 10,6/6,3 l/100 km. Emise CO₂ 183 g/km. Kombinovaná spotřeba 7,9 l/100 km.